

fra diskussioner udeomkring – at for regeringen er det ikke noget problem, at arbejdsløsheden stiger. I regeringens filosofi er stigende arbejdsløshed godt, fordi stigende arbejdsløshed betyder pres på lønningerne. Og det er jo i virkeligheden det, man vil, nemlig have lønningerne ned, for det er den måde, regeringen mener man skal komme ud af krisen på: højere arbejdsløshed, lavere lønninger. Vi har et ganske andet bud end den asociale måde at føre politik på.

Det er i den situation meget mærkeligt at opleve, at Dansk Folkeparti bare bakker op om regeringen. De siger godt nok i deres tale, at der skal ske noget hurtigt, men de støtter alligevel regeringen i, at det ikke skal være lige nu, men at vi skal se tiden an.

Til gengæld har vi set en opposition, der har fremlagt en lang række konkrete forslag om klima, renovering af skoler, fornuftige projekter, der kan sikre arbejdspladser til dem, der nu bliver fyret, og sikre et bedre samfund. Det er et godt eksempel på, hvad der er af perspektiver i at få en ny regering med et andet flertal end det, vi har i dag, og hvilken forandring der kan komme ud af det, og jeg er meget glad for, at det er lykkedes at formulere et fælles forslag til vedtagelse i oppositionen, der opfordrer til straks at gå i gang med at få taget initiativer og få inddraget hele Folketinget i forhandlinger om, hvad det er, der skal til. Desværre har regeringen og Dansk Folkeparti afvist den opfordring til at tage fælles forhandlinger.

Derfor vil vi komme med en lang række forslag også fra Enhedslistens side, f.eks.: Hvad gør vi for at hjælpe dem, der bliver arbejdsløse, dem, der mister 200.000 kr. i årsindkomst, får halveret deres årsindkomst, som ikke længere kan klare at betale deres husleje, som ikke længere kan fortsætte et rimeligt, ordentligt liv, og som kommer ud i en social katastrofe? Hvad gør vi med dem, der mister deres bolig? Vi er jo nødt til at tage hånd om dem, for uanset at regeringen mener, at vi bare skal se tiden an, er der altså folk, der rammes her og nu af arbejdsløshed og de sociale følger, der kommer af arbejdsløshed, og de mennesker, der rammes, skal ikke bare holdes hen med tale om, at nu må vi se tiden an; de skal hjælpes her og nu, og det vil Enhedslisten i hvert fald gøre en indsats for kommer til at ske.

Men tak for debatten. Jeg synes i hvert fald, den har vist, at der er en opposition, der kan og vil noget, i modsætning til en bovlam regering og dens støtteparti.

Kl. 15:09

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dagens hasteforespørgsel har følgende ordlyd:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at imødegå den økonomiske krise, stigningen i arbejdsløsheden og de voksende sociale problemer?«

Det er jo meget relevante spørgsmål. Regeringen ser med stor alvor på den økonomiske krise, den stigende ledighed og risikoen for, at det fører til økonomisk og social marginalisering blandt visse grupper i samfundet.

Som jeg også nævnte i min indledende tale, sidder regeringen ikke på hænderne. Vi har været – og er – meget aktive. Vi har allerede taget flere initiativer, som skal afhjælpe den økonomiske og finansielle krise. Vi skal styrke købekraften, stimulere økonomien og øge efterspørgslen efter arbejdskraft, og vi følger udviklingen i den økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation nøje og er klar til at iværksætte yderligere initiativer.

Dilemmaet er, at man kan gøre for meget for tidligt, og alternativt, at man kan gøre for lidt for sent. Det er jo i det dilemma, vi skal operere.

Som beskæftigelsesminister har jeg ikke direkte mulighed for at skabe nye job, men jeg kan sikre, at de, der rammes af ledighed, får den bedst mulige hjælp til at komme i arbejde igen.

Der findes ikke en mirakelkur, men den aktive beskæftigelsespolitik er en effektiv og gennemtestet behandlingsform, som hjælper ledige tilbage på arbejdsmarkedet og modvirker marginalisering og langtidsledighed.

Danmark befinder sig i et verdensomspændende økonomisk og finansielt stormvejr. Forbruget og virksomhedernes produktion falder, og mange danskere mister jobbet. Det er en barsk realitet, som mærkes tydeligt på virksomhedernes bundlinje, som mærkes i privatøkonomien, og som mærkes på krop og sjæl.

Men krisen handler også om psykologi, og vi skal i fællesskab forsøge at vende det psykologiske klima. Vi må passe på ikke at handle i affekt og i stedet bevare roen og overblikket. Vi kan glæde os over, at vi i de sidste 7 år ikke har fulgt oppositionens råd om at bruge 2 kr., hver gang vi tjente 1 kr., men netop har brugt de gode tider til at nedbringe gælden med 250 mia. kr. og der-